

- c) SCHKO ČS bude o provedení náhradního opatření k nápravě písemně informována nejpozději do 14 dnů od realizace opatření.
- d) Odstraněná část kovového kříže bude odnesena mimo území NP Vrkoč

2. SCHKO ČS účastníku řízení fyzické osobě Jiřímu Krejzovi dle § 79 odst. 5 správního řádu, § 6 odst. 1 a odst. 2 vyhlášky č. 520/2005 Sb. ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou

1000,- Kč (slovy jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Platba bude provedena na depozitní účet správce platby (tj. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR u ČNB, číslo účtu 6015-18228011/0710, a to bezhotovostním převodem anebo platbou v hotovosti prostřednictvím ČNB, případně platbou poštovní poukázkou. U platby se uvede povinný **variabilní symbol 5101932**.

3. SCHKO ČS účastníku řízení fyzické osobě Antonínu Zimovi dle § 79 odst. 5 správního řádu, § 6 odst. 1 a odst. 2 vyhlášky č. 520/2005 Sb. ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou

1000,- Kč (slovy jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Platba bude provedena na depozitní účet správce platby (tj. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR u ČNB, číslo účtu 6015-18228011/0710, a to bezhotovostním převodem anebo platbou v hotovosti prostřednictvím ČNB, případně platbou poštovní poukázkou. U platby se uvede povinný **variabilní symbol 5101932**.

Odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

Účastníci řízení (§ 68 odst. 2 správního řádu):

1. účastníci řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu

jméno: Jiří Krejza
dat. narození: 27.5.1971
místo trv. pobytu: Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem

jméno: Antonín Zima
dat. narození: 16.3.1934
místo trv. pobytu: Okružní 2713, 413 01 Roudnice nad Labem

2. účastník řízení dle § 27 odst. 3 správního řádu

název: Statutární město Ústí nad Labem
sídlo: Velká hradební 2336/8, 401 23 Ústí nad Labem
IČ: 00081531

(dále jen „SMÚnL“)

Odůvodnění:

Dne 17.4.2009 podala SCHKO ČS Magistrátu města Ústí nad Labem, stavebnímu odboru, podnět k prověření a zahájení řízení ve věci stavby kříže na pozemku p.č. 384/2 v k.ú. Vaňov. Tento podnět podala SCHKO ČS na základě pochůzky, kterou provedla dne 14.4.2009.

Usnesením č.j. MM/SO/S/139171/2009/Bart postoupil Stavební odbor Magistrátu města Ústí nad Labem podnět z důvodu vhodnosti Odboru územního plánování – památkové péče.

Následně byl podnět usnesením zn. OÚP-PP/141/09 postoupen Krajskému úřadu Ústeckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství.

Přípisem č.j. ZPZ/2009/Rúz-336 ze dne 13.5.2009 zaslal Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství podnět ve výše uvedené věci zpět SCHKO ČS s odůvodněním, že se předmětný kříž nachází na území Národní přírodní památky Vrkoč, v níž jako orgán ochrany přírody zajišťuje péči SCHKO ČS a Magistrát města Ústí nad Labem k podnětu sdělil, že se nejedná o stavbu ve smyslu stavebního zákona ani o kulturní památku ve smyslu zákona o státní památkové péči.

Dne 8.9.2009 bylo SCHKO ČS Magistrátem města Ústí nad Labem, Odborem správy a evidence majetku doručeno „Vyjádření k podnětu“, ve kterém je mimo jiné uvedeno: „*Šetřením na místě jsem zjistil autora i stavitele kříže. Je jím bývalý rodák z Ústí nad Labem Jiří Krejza, bytem Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem.*“

Na základě výše uvedených skutečností předvolala SCHKO ČS přípisem zn. 01932/CS/2010 ze dne 2.7.2010 pana Jiřího Krejzu k podání vysvětlení v dané věci.

Dne 15.7.2010 se na pracoviště SCHKO ČS dostavil pan Jiří Krejza, nar. 27.5.1971, bytem Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem a pan Antonín Zima, nar. 16.3.1934, bytem Okružní 2713, Roudnice nad Labem. Přítomné osoby uvedly, že instalaci kříže **provedly společně** dne 14.10.2007, přičemž jeho umístění odůvodnily takto: „*Na daném místě se v minulosti vyskytoval dřevěný kříž. Bohužel se nám nepodařilo dohledat doklad, který toto dokumentuje. Máme pouze k dispozici výpovědi starousedlíků, kteří tuto skutečnost potvrdili. Jejich vyjádření předkládáme. Dřevěný kříž byl na lokalitě do roku 1952. Kovový kříž jsme na daném místě umístili jako obnovu kříže původního.*“ SCHKO ČS se přítomných osob dotázala z jakého důvodu nepožádaly před instalací kříže o vydání výjimky dle § 43 zákona. Přítomní uvedli: „*Netušili jsme, že pro umístění kříže je potřeba požádat o výjimku dle zákona. O tom, že je dané území Národní přírodní památka jsme věděli.*“ K technickým parametrům umístění kříže přítomné osoby uvedly: „*Do skály jsou vyvrtány 4 otvory o průměru 14 mm a hloubce 10 cm. Šrouby jsou zalité pryskyřicí a na ně jsou našroubovány matky. Na to je postaven kříž, který je matkami vyrovnán do vodováhy a horní matky jej dotahují. Celý základ je zalitý do železobetonové krychle 45 cm x 45 cm. Takže šrouby jsou zalité v železobetonu a nejsou vidět. Kříž je vysoký cca 1,5 m, je pozinkovaný. Průměr trubek je 75 mm. SCHKO ČS se přítomných dotázala, zda je možné předmětný kříž odstranit. Přítomní k tomuto uvedli: „Dle našeho názoru základy kříže zpevňují všechny trhliny ve skále způsobené zvětráváním. V případě odstranění by bylo možné pouze odřezat kovovou část kříže, jelikož jej není možno odšroubovat. V případě odstranění železobetonové patky by bylo nutno tuto patku rozsekat, čímž by mohlo dojít k porušení skály. Šrouby, které jsou zavrtány do skály však odstranit rozhodně nelze, tyto by ve skále zůstaly i v případě odstranění železobetonové patky. Vzhledem k tomu, že předmětná patka skálu zpevňuje (jak již bylo uvedeno dříve) považujeme její odstranění za neúčelné, popř. škodlivé. Stejně tak považujeme za neúčelné odstranění pouze kovové části kříže.*“

Dle usnesení Okresního národního výboru v Ústí nad Labem č. 147/66 ze dne 10.6.1966, kterým byla NPP Vrkoč zřízena **není dovoleno ohrožovat nebo měnit dochovaný stav výtvaru ani jeho okolí.**

Dle § 35 odst. 2 zákona jsou změny či poškození národních přírodních památek či jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození, zakázány.

Dle § 86 odst. 1 zákona je ten, kdo poškodí, zničí nebo **nedovoleně změní** části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, **povinen navrátit ji do původního stavu**, pokud je to možné a účelné. O možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu rozhoduje orgán ochrany přírody.

Jestliže není uvedení do původního stavu možné a účelné, může orgán ochrany přírody uložit povinnému, aby provedl přiměřená náhradní opatření k nápravě. Jejich účelem je kompenzovat, byť jen zčásti, následky nedovoleného jednání (§ 86 odst. 2 zákona).

Na základě zjištěných skutečností přistoupila SCHKO ČS k zahájení řízení o uložení náhradního opatření k nápravě, spočívajícího v odstranění kovové části kříže, jehož účelem je kompenzovat, byť jen zčásti, následky nedovoleného jednání. SCHKO ČS zahájila samostatná řízení s Jiřím Krejzou a Antonínem Zimou a společně s oznámením o zahájení řízení bylo účastníkům řízení doručeno usnesení o stanovení lhůty dokdy se mohou účastníci řízení vyjádřit v rámci zahájeného řízení. Oznámení o zahájení řízení a Usnesení o stanovení lhůty k vyjádření bylo rovněž doručeno Statutárnímu městu Ústí nad Labem jakožto účastníku řízení dle § 71 odst. 3 zákona.

Dne 13.8.2010 vydala SCHKO ČS usnesení, kterým spojila řízení zn. 01932/CS/2010 vedené s Jiřím Krejzou a řízení zn. 04215/CS/2010 vedené s Antonínem Zimou ve společné řízení pod zn. 01932/CS/2010.

Dne 3.9.2010 obdržela SCHKO ČS vyjádření SMÚnL, ve kterém požádalo o prodloužení lhůty pro vyjádření účastníka řízení z důvodu nutnosti projednání této věci radou města Ústí nad Labem.

Dne 23.8.2010 obdržela SCHKO ČS rovněž vyjádření od účastníka řízení Jiřího Krejzy, ve kterém vznáší požadavek nahlížení do spisu dálkovým přístupem nebo pořízení fotokopie spisu. Zároveň Jiří Krejza požádal o stanovení lhůty 15 dní ode dne, kdy mu budou požadované dokumenty dodány, k tomu aby se mohl vyjádřit v předmětném řízení.

SCHKO ČS prostřednictvím elektronické pošty informovala Jiřího Krejzu o možnostech účastníků řízení nahlízet do spisu a možnosti vyjádřit se v průběhu celého řízení. Rovněž byl Jiřímu Krejzovi zaslán spisový přehled s nabídkou pořízení kopií vybraných podkladů nashromážděných k danému datu v rámci řízení.

Dne 9.9.2010 obdržela SCHKO ČS vyjádření SMÚnL, ve kterém je uvedeno, že Rada města Ústí nad Labem *souhlasí s ponecháním kříže postaveného na p.p.č.: 384/2 v k.ú. Vaňov a doporučuje navrhnout jiná opatření k nápravě než odstranění kovové části kříže.*

Dle názoru SCHKO ČS není skutečnost, že Rada města Ústí nad Labem souhlasí s ponecháním nelegálně umístěného kříže na stávajícím místě, zákonem daným důvodem pro zastavení řízení v dané věci a neuložení opatření, kterým dojde alespoň k částečné kompenzaci následků nedovoleného jednání. SCHKO ČS pohlíží na předložené usnesení rady města Ústí nad Labem jako na vyjádření účastníka řízení SMÚnL. Toto vyjádření však neuvádí žádné argumenty, jež by svou podstatou odůvodňovaly ponechání předmětného kříže na daném místě ve stávající podobě. Zasláné vyjádření obsahuje pouze souhlas Rady města s umístěním kříže na daném pozemku (což je z hlediska zákona č. 114/1992 Sb. v daném případě irelevantní) a dále doporučuje navrhnout jiná opatření k nápravě než odstranění kovové části kříže. Konkrétní návrhy však vyjádření tohoto účastníka řízení neobsahuje a SCHKO ČS se domnívá, že neexistuje jiné náhradní opatření, které by byť jen zčásti kompenzovalo újmu způsobenou nedovoleným jednáním, neboť jiná činnost než činnost spočívající v nápravné manipulaci s daným křížem nemůže mít z logiky věci kompenzační charakter.

Dne 13.9.2010 obdržela SCHKO ČS stížnost Jiřího Krejzy *na postup při vyřizování žádosti o informace.* Dle názoru Jiřího Krejzy SCHKO ČS v zákonné lhůtě nevyřídila, respektive ignorovala žádost Jiřího Krejzy ze dne 19.8.2010, kterou žádal o nahlížení do spisu prostřednictvím dálkového přístupu a zaslání fotokopie spisu. Na tuto stížnost reagovala SCHKO ČS přípisem ze dne 20.9.2010, kterým Jiřímu Krejzovi objasnila jeho postavení účastníka řízení a práva a povinnosti z tohoto postavení vyplývající. SCHKO ČS dále informovala Jiřího Krejzu o skutečnosti, že žádost podaná Jiřím Krejzou dne 21.8.2010

byla žádostí ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť z obsahu žádosti nebylo zřejmé, že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Stížnost Jiřího Krejzy tedy nepodléhala režimu zákona č. 106/1999 Sb. SCHKO ČS tedy postupovala při vyřizování stížnosti Jiřího Krejzy dle § 175 správního řádu, posoudila danou věc a konstatovala, že předmětnou stížnost neshledala důvodnou. Rovněž Jiřího Krejzu poučila v souladu s § 175 odst. 7 správního řádu o možnosti požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti.

Prodloužení stanovené lhůty na žádost Jiřího Krejzy vyhodnotila SCHKOČS jako neodůvodněné, neboť účastník řízení má dle § 36 odst. 1 správního řádu právo navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Navíc Jiří Krejza požadoval přípisem ze dne 19.8.2010 prodloužení lhůty z důvodu možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V té době však SCHKO ČS žádnou lhůtu pro vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu nestanovila. Takováto lhůta byla stanovena až usnesením ze dne 30.9.2010. V rámci této lhůty však Jiří Krejza možnosti nahlédnutí do spisu nevyužil a k podkladům rozhodnutí se nevyjádřil. Dle názoru SCHKO ČS tak měl Jiří Krejza i ostatní účastníci dostatek času a možností se v rámci řízení vyjádřit.

Účastník řízení Antonín Zima se v rámci stanovené lhůty nevyjádřil.

SCHKO ČS obdržela dne 27.9.2010 sdělení Jiřího Krejzy v rámci vedeného správního řízení, jehož přílohou je vyjádření Antonína Zimy (viz níže). Jiří Krejza uvádí, „že znovuobnovení kříže na Vrkoči vymyslel, financoval a uskutečnil Antonín Zima. Jiří Krejza byl jako jeho pomocník, kterého požádal o pomoc s vynesením kříže na skálu. Antonínu Zimovi pomohlo s křížem několik přátel, kteří mu na jeho žádost o znovuobnovení vyhověli. Někteří Tondovi kříž vyrobili, jiní pomohli s pozinkováním, s vyvrtáním děr do skály, s odvezením kříže a další. Jména lidí, kteří Antonínu Zimovi pomohli nebude uvádět ani on ani já, abychom je nezatáhli do správního řízení o odstranění kříže. Kovový kříž na Vrkoči je majetek Antonína Zimy, který si výrobu kříže zaplatil a já nemohu jeho majetek poškozovat, odstraňovat ani s ním jinak nakládat.“ Jiří Krejza dále uvedl, že přítomnost kříže na Vrkoči doložilo Antonínu Zimovi několik svědků a Antonín Zima nevěděl, že má mít nějaké povolení. Kdyby jej na to někdo upozornil o povolení by požádal.

Dle § 86 je ten kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, povinen navrátit ji do původního stavu, pokud je to možné a účelné. Jestliže uvedení do původního stavu není možné a účelné, může orgán ochrany přírody uložit povinnému, aby provedl přiměřená náhradní opatření k nápravě. Za protiprávní činnost je v tomto případě považována instalace kovového kříže se železobetonovou patkou na území NPP Vrkoč bez pravomocně vydané výjimky. Jak samotní Jiří Krejza a Antonín Zima uvedli, provedli instalaci kříže společně, přičemž není rozhodující detailní rozbor jakou měrou se kdo na instalaci podílel (kdo např. kříž držel a kdo zalíval betonem, atd.). Rozhodující je, že se obě osoby fyzicky podílely na činnosti, jejímž výsledkem bylo nelegální vztýčení předmětného kříže v dotčeném území. Jiří Krejza nebyl dle zjištěných skutečností v zaměstnaneckém poměru s Antonínem Zimou ani nepředložil smlouvu či objednávku sepsanou s Antonínem Zimou, a proto pohlíží SCHKO ČS na dotyčné účastníky řízení jako na dvě samostatné fyzické osoby dobrovolně provádějící danou činnost. Jelikož Jiří Krejza a Antonín Zima neuvedli jména dalších osob, které se na instalaci kříže fyzicky podílely, berou tak odpovědnost na sebe a oba se stávají povinnými ve smyslu § 86 zákona, přičemž majetkoprávní vztahy a otázka vlastnictví kříže není předmětem řízení vedeného SCHKO ČS. Vezmeme-li v potaz zásadu „Ignorantia iuris non excusat“ je nutno považovat námitku, že pan Zima nevěděl o skutečnosti, že „má mít nějaké povolení“ za irrelevantní, navíc jak oba účastníci řízení uvedli, věděli, že dané území je národní přírodní památkou.

Dále Jiří Krejza uvedl: „Správa chráněné krajinné oblasti České středohoří zahájila řízení o odstranění kříže dne 17.4.2009. Podle § 20 zák. č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích došlo k zániku odpovědnosti za přestupek, přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok. Dnem 17.4.2010 došlo k promlčení odpovědnosti za přestupek. Nelze znovuobnovit správní řízení dnem 9.8.2010 o odstranění kříže došlo-li k promlčení dnem 17.4.2010. Žádný správní orgán neshledal Antonína Zimu a Jiřího Krejzu

vinným ze spáchání přestupku, proto není možné s nimi zahajovat další správní řízení o odstranění kříže, když se ničeho nedopustili. Správa chráněné krajinné oblasti České středohoří pochybila, když nepožadovala po majiteli pozemku odstranění kříže a věc dnem 17.4.2010 se tím promlčela.“

K jednoznačně nesprávným úvahám účastníka řízení Jiřího Krejzy SCHKO ČS uvádí, že SCHKO ČS nezahájila v dané věci dne 17.4.2009 žádné správní řízení. Tohoto dne byl pouze Magistrátu města Ústí nad Labem doručen podnět na prošetření nelegální stavby kříže v NPP Vrkoč sepsaný SCHKO ČS. K tomuto kroku přistoupila SCHKO ČS za účelem zjištění totožnosti osoby, která předmětný kříž v daném území instalovala. V daném případě se tedy nejedná o žádné *znovuobnovení* řízení dnem 9.8.2010, jak se domnívá Jiří Krejza. SCHKO ČS nevede sankční řízení dle zákona o přestupcích kde je doba zániku odpovědnosti za přestupek dána § 20 tohoto zákona. **Zákon č. 114/1992 Sb. však pro uložení odstranění následků neoprávněných zásahů podle § 86 nestanovuje žádnou lhůtu, ve které lze povinnost uložit.** Ustanovení § 86 výslovně neváže možnost rozhodnutí o uvedení do původního stavu či rozhodnutí o náhradním opatření na současné uložení sankce, resp. na trvání deliktní odpovědnosti. Na základě informací získaných před vydáním rozhodnutí SCHKO ČS konstatuje, že **bylo bezpečně prokázáno, že k újmě na zvláště chráněné části přírody a krajiny došlo v důsledku protiprávního jednání** (umístění kříže Antonínem Zimou a Jiřím Krejzou na území NPP Vrkoč bez pravomocně vydané výjimky), **a že se tohoto jednání dopustily osoby, kterým se povinnost náhradního opatření k nápravě ukládá** (neboť toto samy potvrdily a jména dalších osob odmítly sdělit).

V závěru dopisu pak Jiří Krejza žádá o zastavení řízení, neboť řízení značky 01932/CS/2010 je od samého počátku neplatné.

Antonín Zima ve svém vyjádření, které bylo SCHKO ČS doručeno společně s vyjádřením Jiřího Krejzy mimo jiné uvedl: „Žádám, aby Správa chráněné krajinné oblasti České středohoří ukončila správní řízení značky 01932/CS/2010 s Jiřím Krejzou mladším z důvodu, že znovuobnovit kříž na Vrkoči jsem vymyslel já, já jsem jej tam umístil a já jsem si tuto záležitost financoval. Jiří Krejza jako můj kamarád z horolezeckého oddílu Roudnice nad Labem mi na moji žádost pomohl vynést kříž na skálu. Jiří Krejza ani nemůže kovový kříž na Vrkoči odstranit, protože kříž je můj majetek, já jsem si jej zaplatil a já o svém majetku rozhodnu. Jiří Krejza mi pouze pomohl vynést kříž na Vrkoč, protože já bych jej tam sám v žádném případě nevynesl. Jiří Krejza netušil jestli mám nebo nemám povolení ani jestli nějaké povolení mělo být, proto je řízení zahájeno omylem s nesprávnou osobou, kterou jsem nechtěně vstoupil do tohoto řízení.“ Dále Antonín Zima uvedl, že Jiří Krejza byl pouze jednou z osob, která mu pomáhala s instalací kříže na skalní masiv NPP Vrkoč a objasnil důvody pro instalaci kříže (vzpomínky na dětství). Jména dalších osob podílejících se na instalaci kříže Antonín Zima nevedl.

Námítkám A. Zimy, které ve svém dopise popsal Jiří Krejza se SCHKO ČS vyjádřila již výše v textu.

Antonín Zima rovněž popsal průběh jednání vedených s Rostislavem Rokosem, správcem obecních lesů města Ústí nad Labem, dle kterého „městu kříž nevadí a ani občanům Vaňova“.

SCHKO ČS chápe pohnutky pana Antonína Zimy k umístění kříže a rovněž bere v potaz názor Rady města Ústí nad Labem, případně přesně nespecifikovaný počet souhlasných názorů místních občanů. V daném případě však není vedeno sankční řízení dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kde by k těmto faktorům byla SCHKO ČS povinna přihlídnout, jak vyplývá ze znění § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, kdy *při určení druhu sankce a její výměry se přihlídnou k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.*

SCHKO ČS však v daném případě vychází ze znění § 86, kdy je v odst. 1 stanovena v obecné rovině povinnost každého odstranit újmu, kterou na části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona způsobil a to přednostně uvedením do původního stavu. **Tato povinnost subjektu, který se protiprávního jednání dopustil, vzniká přímo ze zákona, pokud je uvedení do původního stavu možné a účelné.**

předmětem rozhodování orgánu ochrany přírody není vlastní uložení povinnosti odstranění následků protiprávního jednání, nýbrž posouzení otázky, zda je uvedení změněných či poškozených částí přírody do původního stavu možné a účelné. SCHKO ČS v dané věci dospěla k závěru, že uvedení do původního stavu (tedy odstranění kříže včetně betonové patky) není možné a účelné, neboť by vlivem odstraňování mohlo dojít k dalšímu poškození předmětu ochrany (čedičové žíly). Jestliže uvedení do původního stavu není možné a účelné, může orgán ochrany přírody uložit povinnému provedení přiměřených náhradních opatření, jejichž účelem je kompenzace (byť jen částečná) vzniklé újmy. V daném případě je technicky možné odstranit kovovou část kříže, aniž by došlo k dalšímu poškození předmětu ochrany, a kompenzovat tak alespoň z vizuálního hlediska vzniklou újmu. Oficiální souhlas Rady města Ústí nad Labem, případně občanů tohoto města s ponecháním nelegálně umístěného kříže na území NPP Vrkoč je v daném případě irelevantní. SCHKO ČS navíc uvádí, že nevyklučuje možnost umístění, resp. přemístění kříže na místo na patě skalního útvaru, tedy mimo NPP, což by odstranilo konflikt s předmětem ochrany v NPP Vrkoč při současné možnosti připomínky tragické události. Z reakcí účastníků řízení je nicméně patrné, že prosazují ponechání kříže na stávajícím místě a o jeho přesunutí nemají zájem.

Dne 30.9.2010 vydala SCHKO ČS usnesení, kterým stanovila účastníkům řízení lhůtu dokdy se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.

V rámci stanovené lhůty doručil dne 4.10.2010 Antonín Zima vyjádření, ve kterém mimo jiné uvádí: „Z usnesení č. 01932/CS/2010 ze dne 30.9.2010 a seznamu dokladů ze spisu dle mého názoru vyplývá skutečnost, že jste nevzali na vědomí svědectví pamětníků a jejich místopřísežná prohlášení. Vzhledem k tomu, že je to velmi podstatný doklad prokazující skutečnost, že kříž tam byl, žádám Vás, aby jste tato svědectví vzali při svém rozhodování na vědomí.“ Dále Antonín Zima uvedl seznam osob jejichž místopřísežná prohlášení doložil. V závěru připsu Antonín Zima uvedl: „Závěrem Vás žádám aby jste při svém konečném rozhodování zvážili i z hlediska morálky toto lidské hledisko a kříž ponechali v tom stavu jak je.“

SCHKO ČS k tomuto vyjádření uvádí, že bylo v průběhu řízení přihlédnuto k předloženým místopřísežným prohlášením obyvatel Vaňova (viz. záznam o podání vysvětlení ze dne 15.7.2010 a usnesení o stanovení lhůty ze dne 30.9.2010, ve kterém je na str. 2 v seznamu podkladů pro vydání rozhodnutí jako jeden z podkladů uvedeno místopřísežné prohlášení ze dne 24.8.2009. SCHKO ČS má nicméně za to, že tato místopřísežná prohlášení pouze dokazují, že v předmětném území byl v minulosti umístěn dřevěný kříž (cca do roku 1952). SCHKO ČS tuto skutečnost nikdy nezpochybnila a nepovažuje tedy nashromážděná prohlášení za relevantní argument pro zachování stávajícího kovového kříže, neboť skutečnost, že se na daném místě před cca 60 lety, kdy dané území nemělo status zvláště chráněného území, vyskytoval dřevěný kříž nelze považovat za argument pro ponechání současného, nelegálním způsobem instalovaného kříže, jehož instalaci nelze považovat za opravu či obnovu předchozího kříže, nýbrž za umístění zcela nového předmětu, který nebyl ode dne vyhlášení předmětného území zvláště chráněným na daném místě doposud přítomen. Jak již bylo uvedeno výše, SCHKO ČS chápe pohnutky pana Antonína Zimy k umístění kříže a jeho citové pouto k danému území, nicméně citové zaujetí účastníka řízení a s ním spřízněné skupiny osob nelze využívat jako argument morálního charakteru pro dosažení výsledku řízení, který tento účastník požaduje.

SMÚnL rovněž zaslalo ve stanovené lhůtě vyjádření, ve kterém pouze zopakovalo obsah vyjádření doručeného dne 7.10.2010 a přidalo výpis z usnesení Rady města Ústí nad Labem. Toto sdělení tedy neobsahovalo nové podstatné skutečnosti, které by již nebyly ostatním účastníkům známy. K dané věci SCHKO ČS kromě již výše uvedeného uvádí, že text usnesení působí poněkud zmatečně, když je zde uvedeno, že rada města „doporučuje Správě CHKO ČS, jako účastník zahájeného řízení o uložení náhradního opatření k nápravě změny částí přírody a krajiny chráněné zákonem, navrhnout jiná opatření ke kompenzaci následků nedovoleného jednání, než odstranění kovové části kříže, protože pokus o odstranění železobetonové patky by mohl vést k porušení skály a tím i k porušení předmětu ochrany národní přírodní památky Vrkoč.“ Jak již bylo uvedeno výše, SCHKO ČS si je vědoma, že odstraňování železobetonové patky by mohlo způsobit poškození předmětu ochrany NPP Vrkoč, a proto nepožaduje

uvedení do původního stavu (tedy odstranění kovové části i železobetonové patky) kříže, ale přistoupila k zahájení řízení o uložení náhradního opatření k nápravě spočívajícího v odstranění pouze viditelné kovové části kříže. SCHKO ČS v dané věci navíc uvádí, že je správním orgánem, který vede správní řízení a rozhoduje v dané věci, jeho úkolem však není *navrhovat jiná řešení ke kompenzaci následků nedovoleného jednání*, jak navrhuje Rada města Ústí nad Labem. Oprávnění navrhovat důkazy a činit jiné návrhy plně náleží dle § 36 odst. 1 správního řádu účastníkům řízení, SMÚnL však kromě obecného doporučení navrhnout jiná řešení žádný konkrétní návrh nepředložilo.

Třetí účastník řízení Jiří Krejza se v rámci stanovené lhůty k podkladům pro vydání rozhodnutí nevyjádřil.

Na základě výše uvedeného dospěla SCHKO ČS k závěru, že **umístěním kovového kříže na pozemek p.č. 384/2 v k.ú. Vaňov došlo ze strany Antonína Zimy a Jiřího Krejzy k nedovolené změně části přírody a krajiny chráněné zákonem**, přičemž jeho umístěním byl **přímo zasažen hlavní předmět ochrany**, kterým je těleso skalního útvaru – čedičová žíla. Jelikož není uvedení předmětné chráněné části přírody a krajiny do původního stavu z technického hlediska zcela možné a účelné (riziko dalšího poškození), přistoupila SCHKO ČS ke správnímu řízení o uložení náhradního opatření k nápravě a vydala toto rozhodnutí, kterým ukládá uvedeným účastníkům řízení odstranit kovovou část kříže, a tím alespoň částečně kompenzovat následky nedovoleného jednání, kterého se účastníci řízení dopustili.

Skalní útvar – odkrytá čedičová žíla tvořící NPP Vrkoč je mezinárodně významným geologickým útvarem, neboť se jedná o vynikající ukázkou sloupcové odlučnosti čediče s jedinečnou, vějířovitou orientací čedičových sloupů danou působením ochlazovacích ploch v době tuhnutí. Umístěním jakékoli viditelné stavby (předmětu) dochází především k narušení unikátních geomorfologických rysů dotčeného útvaru. Kříž je umístěn v nejcennější části NPP, v její nejvyšší, pohledově exponované poloze. Kříž včetně betonového základu rušivě ovlivňuje nejcennější partie čedičové žíly s charakteristickým sloupcovitým rozpadem (ruší charakter sloupcovité odlučnosti, geometrické linie rozpadu). Pro umístění kříže bylo vybráno z hlediska předmětu nejchoulostivější možné místo v celé NPP, kdy kromě optického narušení došlo rovněž k fyzickému zasahování do struktury předmětu ochrany. Tyto změny však již nelze bez rizika dalšího poškození předmětu ochrany navrátit do původního stavu. Dle názoru SCHKO ČS argument vznesený účastníky řízení, že kříž zpevňuje skalní útvar a jeho instalaci došlo k zalití prasklin je pouhou domněnkou, resp. přáním účastníků řízení vyplývajícím ze snahy předložit argumenty pro zachování kříže v předmětném území. Vzhledem k velikosti skalního masívu a velikosti kříže (resp. jeho základů upevněných ve skále) nelze tvrdit, že kříž tuto zpevňující funkci zastává. Dále je nutno si uvědomit, že dotčené území bylo jako NPP vyhlášeno v roce 1966 tedy v době kdy původní kříž nebyl již cca 14 let na lokalitě přítomen. Umístění takovéto stavby je tedy podmíněno vydáním výjimky dle § 43 zákona, i přesto že dle sdělení účastníků řízení s umístěním kříže na NPP Vrkoč souhlasí obyvatelé města Ústí nad Labem i městská Rada.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uložila SCHKO ČS Jiřímu Krejzovi a Antonínu Zimovi, jelikož tyto účastníci řízení vyvolali správní řízení porušením své správní povinnosti.

Poučení o opravném prostředku:

V souladu s § 81 a násl. správního řádu může účastník proti tomuto rozhodnutí podat odvolání. Podat odvolání lze ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí u Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Správy Chráněné krajinné oblasti České středohoří, Michalská 260/14, 412 01 Litoměřice. Případné odvolání lze rovněž doručit v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem na adresu estred@nature.cz nebo prostřednictvím datové schránky na SCHKO ČS (DS: 6npdyiv). Prvním dnem lhůty je den následující po dni oznámení rozhodnutí; případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo

átek,²⁵⁾ je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka řízení. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu. Dle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Dle § 82 odst. 1 správního řádu je odvolání jen proti odůvodnění nepřipustné. Dle § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. Dle § 87 správního řádu může SCHKO ČS rozhodnutí změnit nebo zrušit, pokud tím plně vyhoví odvolání. Pokud SCHKO ČS neshledá podmínky pro postup dle § 87, v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu – Ministerstvu životního prostředí, odboru výkonu státní správy IV, Ústí nad Labem.

Mgr. Markéta Peřínová
VEDOUcí SPRÁVY

Rozdělovník

účastník řízení doporučeně s dodejkou

- Jiří Krejza, Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem
- Antonín Zima, Okružní 2713, 413 01 Roudnice nad Labem

účastník řízení prostřednictvím datové schránky

- Statutární město Ústí nad Labem, 401 23 Ústí nad Labem – město, Velká Hradební 2336/8 (*účastník řízení dle § 71 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb.*)

IČO: 62933591
DS: 6npdyiv

Bankovní spojení ČNB Praha 1
číslo účtu: 18228-011/0710

petr.urban@nature.cz
tel.: 416 574 611

²⁵⁾ § 1 a 2 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu.